

چرا هواپیمای امام خمینی ربوده نشد

برژنسکی در کتاب اسرار سقوط آورده است: در 2 بهمن 1357 هارولد براون گزارش داد که هایزر، گفته است بختیار برای رویارویی با آیت‌الله خمینی به هنگام تلاش او برای بازگشت به ایران، آمادگی دارد.

برژنسکی در کتاب اسرار سقوط آورده است: در 2 بهمن 1357 هارولد براون گزارش داد که هایزر، گفته است بختیار برای رویارویی با آیت‌الله خمینی به هنگام تلاش او برای بازگشت به ایران، آمادگی دارد.

به گزارش گروه «حماسه و مقاومت«؛ خبرگزاری فارس، انقلاب اسلامی به دلیل عدم وابستگی به بلوک شرق و غرب باعث شده بود که سردمداران و سیاستمداران هر دو طرف برای تحلیل شرایط ایران دچار مشکل شوند. برژنسکی (مشاور پیشین شورای امنیت ملی آمریکا) در کتابی با عنوان «اسرار سقوط شاه«؛ به بخشی از این چندگانگی اشاراتی کرده است:

در 2 بهمن 1357 هارولد براون گزارش داد که هایزر، گفته است که بختیار برای رویارویی با آیت‌الله خمینی به هنگام تلاش او برای بازگشت به ایران، آمادگی دارد.

هواپیمای او به روی آسمان ربوده شده و خود او دستگیر خواهد شد. مساله این بود که آیا ما حاضریم بختیار را برای به عهده گرفتن این اقدام و قاطع کردن تصمیمش به منظور اجرای این عمل، تشویق کنیم یا نه. این موضوع طی دو روز بعدی میان سایروس ونس، هارولد براون، و من مورد بحث قرار گرفت. روز 23 ژانویه (3 بهمن 57) ما درخواستی از هایزر و سولیوان دریافت کردیم که اوضاع را پیچیده‌تر کرد. در این درخواست سولیوان و هایزر می‌خواستند تا دستورات صادره به آنها را تغییر داده، و اجازه دهیم تا در مورد امکان برقراری یک ائتلاف میان ارتش و عناصر مذهبی اقدام کنند، این چیزی بود که مورد توافق شدید سایروس ونس قرار داشت، و من شدیداً با آن مخالف بودم.

اختلافات ما بر سر چگونگی پاسخ به اقدام بختیار، بیشتر شد. سایروس ونس شدیداً با این اقدام مخالف بود، و احساس می‌کرد که ما باید هم بختیار و هم [امام] خمینی را نصیحت کنیم، که [امام] خمینی نباید به ایران برگردد، والا رویارویی میان این دو برای هر دو طرف مصیبت‌آمیز خواهد بود. هم هارولد براون و هم من، یک واکنش سخت در قبال مساله داشتیم، و احساس می‌کردیم که اگر بختیار در حال حاضر مجبور به برخاستن است، باید از سوی ما مورد حمایت قرار گیرد.

در 23 و 24 ژانویه، بر سر موضوع چندین جلسه میان خودمان و نیز با رئیس جمهور داشتیم. عکس‌العمل ابتدائی رئیس جمهور فوق‌العاده مثبت بود، وقتی من طرح بختیار را برای او تشریح کردم با صدای بلند گفت:

«عالیست«.

اما، سایروس ونس به شدت اظهار می‌کرد که نتیجه این عمل ایجاد بی‌نظمی‌های شدید خواهد بود، و ممکن است حتی آیت‌الله خمینی در این جریان کشته شود و روی هم رفته نتایج پیش‌بینی نشده‌ای ببار آورد.

ما به جلسه‌های خودمان در سراسر روز 24 ژانویه (4 بهمن 57) ادامه دادیم، من و هارولد براون معتقد بودیم که اگر بختیار مایل به دستگیری [امام] خمینی است باید او را به این کار تشویق کرد، و اگر به او علامت برعکس بدهیم، از سوی ما اشتباهی بزرگ سر زده

است. بخاطر اختلافاتمان، نتوانستیم یک دستور پیشنهادی تهیه کنیم، و من ناچار شدم چند دیدگاه آلترناتیو را به جای آن برای رئیس جمهور تشریح کنم. رئیس جمهور تصمیم گرفت تا پیشنهاد سایروس ونس را مبنی بر مخالفت با تصمیم بختیار تصویب نکند، اما، پس از چند بار صحبت با من در #171;دفتر اوال» یک نظر اصلاح شده که مورد توافق من و هارولد براون بود، تصویب گردید. بر اساس این نظریه باید به بختیار چراغ سبز داده شود تا آنچه را که پیشنهاد کرده بود، به انجام برساند.

بدبختانه آیت‌الله خمینی تصمیم گرفت بازگشت خود را به تعویق اندازد، و اگر چه در آن کش‌مکش اولیه شاید بختیار یک پیروزی روانی محدود بدست آورد، اما مساله همچنان حل نشده باقی ماند.